

BEURS- EN NIEUWSBERICHEN

26/3 '84

WILLEMSTAD - Op deze foto één van de schitterende werkstukken met exotische droogbloemen afkomstig onder meer uit Afrika en Australië van de hand van

Jenny Sjoer. De tentoonstelling van replica's van antieke poppen en van droogbloemen is tot en met 31 maart te bezichtigen in Landhuis Brievangat.

Expositie Landhuis Brievangat

WILLEMSTAD - Zaterdagavond 24 maart j.l. vond de officiële opening plaats van de expositie van de dames Sonja Berkemeyer en Jenny Sjoer in Landhuis Brievangat.

SONJA BERKEMEYER, is een gediplomeerd porselein deskundige, tevens winnares van de 1ste en 2e prijs van de Porselein Show in Orlando, Florida, zij geeft kursussen voor beginners en gevorderden op porselein gebied.

JENNY SJOER, binnenhuisadviseuse, geeft deskundig advies over alle binnenhuisproblemen en maakt tevens droogbloemstukken, eventueel geheel afgestemd op elk interieur. Ook voor taferversieringen bij diners of parties, kan men bij haar terecht.

Tevens geeft zij les in alle facetten van het bloemschikken, zoals; werken met zijden bloemen - Ikabana - taferversieringen - kado opmaak enz, voor beginners en gevorderden.

In de sfeer van het landhuis en de combinatie met antieke meubels komen zowel de replica's van de beeldige antieke porseleinen poppen met zeer aparte kleding, als de aantrekkelijke exotische bloemstukken van droogbloemen uit Afrika en Australië zeer tot hun recht.

Ook voor kinderen van alle leeftijden is het een bezoekje waard. Menig verheugd kinderstemmetje klonk gisteren in de zalen van het landhuis. Deze tentoonstelling duurt tot 31 maart en is elke middag geopend van 3 tot 6 uur.

Amigoe

DINSDAG 27 MAART 1984

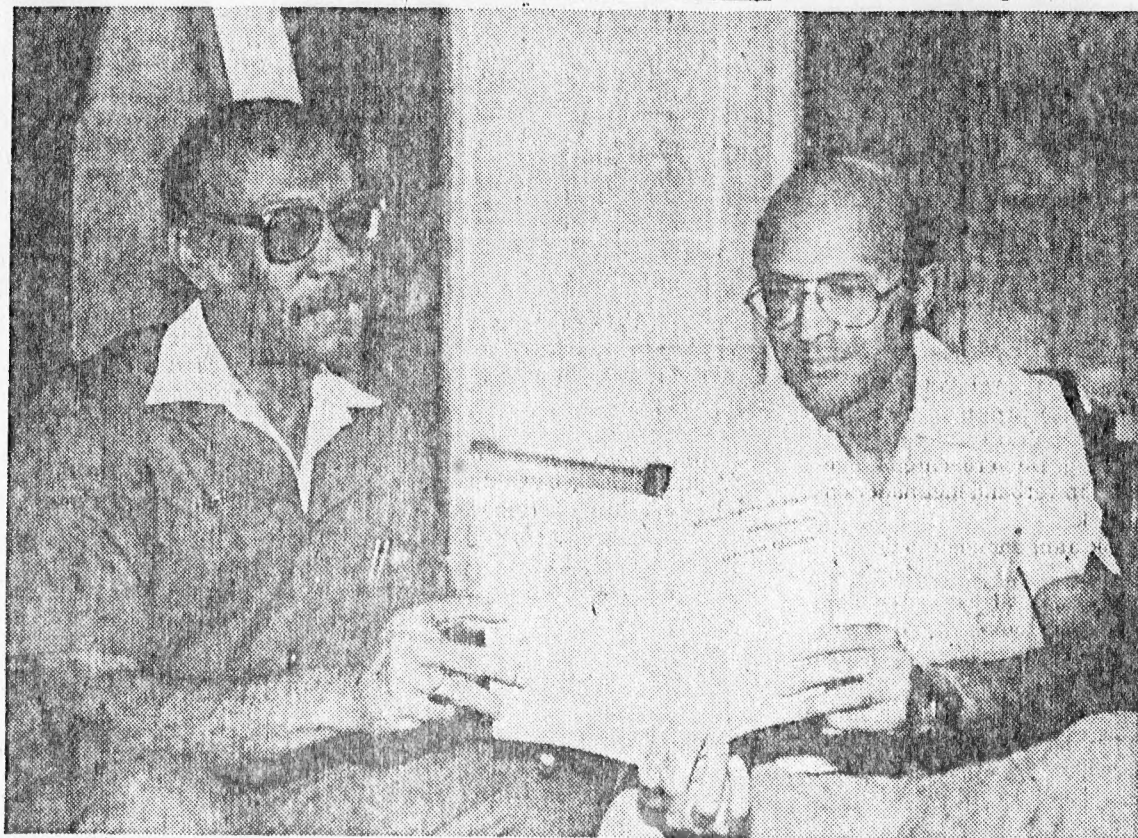
WILLEMSTAD. — Langs de Weg naar Westpunt heeft het eilandgebied borden opgesteld waarin het belang van een goede en uniforme spelling van het Papiamentu wordt aangegeven. Deze tekst is ook al op posters opgehangen op diverse plaatsen en rondgedeeld naar uiteenlopende instellingen. Naar de PR-afdeling laat weten begint langzamerhand zowat iedereen overtuigd te raken van het belang hiervan.

Amigoe

DINSDAG 27 MAART 1984

WILLEMSTAD. — Zoals de Amigoe op de boekenpagina van de Napa vrijdag al meldde is er een nieuw boekje uit van de Stina-apa over de milieu- vervuiling op de Nederlandse Antillen. Dit boekje werd door de heer Wöti Bakhuis (rechts) namens Stina-apa overhandigd aan drs Layovan der Veen van de Sedukal (voorheen Schol Advies dienst). De bedoeling is dat dit boek wordt rondgedeeld op de scholen. Dat zal via de Sedukal gebeuren.

Forum over Antillen van 5

WILLEMSTAD— De vereniging van oud-leerlingen van het Radulphus college houdt op donderdag 29 maart een forum over "Een Antillen van Vijf, kan dat of kan dat niet?". Het forum wordt gehouden in de aula van de Universiteit van de Nederlandse Antillen van acht tot tien uur 's avonds. Tijdens het forum wordt de mogelijkheid onderzocht of een Antillen van vijf eilanden efficiënt kan functioneren. Bij het forum van donderdag is er een panel bestaande uit mr Carlos Dip, mr Miguel Pourier, drs Rudsel Martha en Norbert Hendrikse.

De vereniging van oud-leerlingen werd in april vorig jaar opgericht, ter gelegenheid van het zevende lustrum van de school. Eén van de doeleinden van de vereniging is om oud-leerlingen ertoe te brengen op frequente basis discussies te voeren of belangrijke thema's in de samenleving.

Begin dit jaar hield de vereniging al een discussie-avond over het politiek systeem van de Antillen. Bij deze avond kwam de noodzaak van een follow-up naar voren, voor een meer gerichte discussie op de praktische aspecten die aan dat thema verbonden zijn.

Amigoe

DINSDAG 27 MAART 1984

Kwarta-muziek, keramiek, expositie bij open huis Ascencion

WILLEMSTAD — In het Landhuis Ascencion wordt zondag weer open huis gehouden. Dit is geen april-mop, zo werd met nadruk verklaard. Om tien uur is er een korte kapel dienst. Daarna zorgen de kwartaleerlingen van de Curacaose muziek academie voor de muzikale omljsting, terwijl Petra van der Geest en Erwin Pieterse een expositie van keramiek-werk voor hun rekening nemen. Zoals gewoonlijk wordt weer uitvoerig uitleg gegeven over de geschiedenis van het landhuis en over het huidige gebruik. Voor de belangstellenden staat de koffie klaar, maar ook zijn er koele drankjes verkrijgbaar.

INGEZONDEN

WAN SNEKI BETI JOE, JOE SIE WAN WORUN JOE DE LONG

Als een slang je eenmaal gebeten heeft loop je weg voor een wormpje. Wij hebben wederom van dichtbij kunnen meemaken waarin een klein land KLEIN KAN ZIJN. Als men met Don Martina spreekt over de honderden dames uit Santo Domingo, die door bedrog bij de vreemdelingendienst het land binnenkomen als potentiële kopers maar alras verkoopsters blijken te zijn die er de oorzaak van zijn dat vele gezinshoofden hun vrouw en kinderen in de steek laten dan schudt hij zijn hoofd, trekt zijn schouders op en zegt "We kunnen toch niet voor Dominicanen speciale regels vaststellen om hier binnen te komen." Als rijksgenoten van Surinaamse afkomst een poging doen hun volk te bevrijden dan sluit Don Martina ze op in Koraal Specht. De Dominikaanse hoer staat hen duidelijk dichterbij dan de Surinaamse broeder.

Dat doet pijn. Het Koninkrijk heeft betere tijden gekend en Curacao ook. De geest van Don Martina en die van Gilbert de Paula is de geest van Jan Sali in Caribbean dress. Het is daarom ook niet zo vreemd dat alles hard achteruit holt in de Antillen onder de "bezielende leiding" van dit stel. Zij zoeken het gemakkelijke, het voor de hand liggende, waarvoor je je niet hoeft in te spannen. Het volk doet ze na en daarom zullen wij pinaren. Het volk volgt haar leiders. Wij worden telkens meer en meer de hogeschool van de mediokriteit en het paradijs van het onbenul.

Het Koninkrijk hoeft zich niet te schamen voor haar Koloniaal verleden. Sinds den Uyl echter het Surinaamse volk weigerde om zelf over haar toekomst te mogen beslissen gebeuren er vreemde dingen in ons land. De heer Martina zegt dat de Antillen een gebied van vrede moeten blijven. Juan Vicente Gomez had van Venezuela een gebied van vrede gemaakt. De vrede van het kerkhof. Eerder dit jaar heeft Don Martina in de Teresa Careño zaal in Caracas mogen toezien hoe de Unesco Bolivar prijs werd toegekend aan de Spaanse Koning Juan Carlos tezamen met Nelson Mandela. Een van de grootste denkers van deze tijd zei toen dat voortaan Bolivar Mandela zal vergezellen in zijn kerker omdat geen volk zich vrij kan voelen als een ander volk geknecht wordt.

Onze politici, volksvertegenwoordigers gedragen zich op Zondag zoals Melina Mercouri. Geen mens heeft vragen gesteld op grond waarvan wij Nederlanders gevangen houden. Surinamers hebben vijftig jaar lang hun beste krachten gewijd aan de opbouw van de Antillen. Onlangs nog heeft het bestuurscollege van Sint Eustatius gevraagd om een Nederlander van Surinaamse afkomst hun eerste gezaghebber te maken. Maar MAN/NVP regering had een vriendje in petto. Onze bestuurders zoeken het gemak. Onze volksvertegenwoordigers zijn vergeten dat Suriname tot 1975 met ons samen één Koninkrijk vormde. Uit het oog uit het hart.

De toewijding van duizenden Surinamers bij de opbouw van ons land is de heren van de MAN minder waard dan de schijnleefde voor vijftig gulden van de deernen uit het buurland in het noorden. Kos mester pasabo pa bo kria eksperensha. Het is wel erg gesteld met mensen die liever blote Jan zijn dan dooie Jan. Met zulke leiders gaan wij snel ons ongeluk tegemoet. De Surinamer maar vooral het volk van deze zes eilanden heeft dit aan deze mensen niet verdiend. Zowaar er een God is in de hemel zal zijn gramschap neerkomen over diegenen die dit besluit genomen hebben.

In zijn studie over Brion wijst Dr. Roberto Palacios er op dat er veel meer Antillianen dan Brion en Piar aan de vrijheidstrijd van Latijns Amerika hebben meegedaan. Zij gebruik-

ten echter niet hun echte naam omdat de koloniale overheid bezwaar maakte als ingezetenen meededen aan de strijd tegen een bevriende natie.

Nu herhaalt zich de geschiedenis. De geest van Don Martina en Gilbert de Paula is de geest van de gouverneurs uit het koloniale tijdperk. Uit monde van een ambtenaar van de staande magistratuur weten wij dat Bouterse voor Martina een bevriend staatshoofd is. Het geluk kan niet op. Als Nelson Mandela de geest van Don Martina had dan zou hij zich niet verzetten tegen de apartheidswetten in zijn land. Als Simon Bolivar de geest van Don Martina had gehad dan zou hij geen landen hebben bevrijd, maar zich onderworpen hebben aan het gezag van het koloniaal bestuur van Spanje.

De geest van Don Martina en Gilbert de Paula is de geest van de mislukking van het gebrek aan morele moed, van de ondergang van de bewoners van deze zes eilanden.

De Democratische Partij en de PPA die in hun goede tijd de stemmen kregen van alle Surinaamse burgers zouden een interpellatie van de Minister van Justitie kunnen aanvragen in de Staten. Is de D.P. niet berekend op haar taak dan hoefde zij niet in de oppositie te gaan. Zij had kunnen blijven zitten op de velpon stoelen in het Fort Amsterdam die zo een lekkere zit hebben.

En la hora de la verdad heeft de Antilliaanse politiek de Surinamer in de steekgelaten. Wij zijn wel ver gevallen in onbenulligheid. Een goede buur is beter dan een verre vriend. Maar wij wensen geen goede burens meer te zijn van het volk van Suriname.

God beware dit volk voor haar toekomst met zulke politieke "leiders."

Siegfried W. Rigaud.

Amigoe

WOENSDAG 28 MAART 1984

Piano-recital UNA op 4 april

WILLEMSTAD. — Dertig beste finalisten van de piano-workshop op Curaçao van Harold Martina verzorgen op woensdag 4 april om halfnegen's avonds in de aula van de universiteit een piano-recital. De uitvoerders zijn Yvonne Dam-Lenoir, Iman Landheer, Betty Leverman, Ruth Linder en Robert Rojer.

De Beurs

Woensdag 28 maart 1984

Paasconcert van het Curacao Strijkkwartet

WILLEMSTAD - Op zaterdag 14 april zal het Curacao Strijkkwartet een paasconcert geven, welke zal plaatsvinden in de Fortkerk, aanvang half negen 's avonds. Het Curacao Strijkkwartet is opgericht in 1964 door zijn huidige primarius Eric Gorsira. Van de oorspronkelijke bezetting maakt Felix Linder viool, nog steeds deel uit van het ensemble, sinds 1982 nadat violist Jan Dam was toegetreden, als altviool. Na het vertrek van Wilt Feenstra in 1976 traden eerst Cees van der Heijden en Jan Bouman nog als altviool op; celliste Luise Gorsira kwam in 1975 in de plaats van Henri Sweers. Voor deze uitvoering is Lisa de Vries uit Aruba bereid gevonden te remplaceren voor altviool Felix Linder die uitlandig is.

Het Kwartet trad voor het eerst op in augustus 1964 voor TeleCuracao en gaf zijn officiële première in november van datzelfde jaar in de Fortkerk met als programma Haydn op 74 no. 3, Dvorák op 96 en Beethoven op 59 no. 2. In de afgelopen jaren gaf het Kwartet vele interessante uitvoeringen op Curaçao, in avond- en jeugdconcerten als wel voor de televisie en maakte ook diverse concertreizen naar onze zustereilanden en Suriname.

Repertoire

Naast het gangbare repertoire van klassieke stukken - Haydn, Mozart, Bocherini, Beethoven - heeft het Kwartet ook vele werken van romantische en moderne componisten ten gehore gebracht zoals Brahms, Schubert, Schumann, Debussy, Ravel, Borodin, Reger, Wolff, Ben-Haim, Bartók.

Vermeldenswaard zijn ook de concerten welke in de loop der jaren werden gegeven in samenwerking met gastspelers zoals de Nederlandse hoboïst Evert van

Trigt, de Amerikaanse hoboïst Roger McDonald, de Colombiaanse klarinettist Alvaro Rojas en de Antilliaanse pianist Harold Martina.

Het Kwartet was ook het eerste ensemble dat - nog vóór de officiële opening - in 1968 voor een Jaycees-function optrad in Centro Pro Arte. Hoogtepunten waren het eerste lustrumconcert met onder meer het Kwartet no. 6 van Bartók en het 10-jarig jubileumconcert, beiden in de Fortkerk.

Sinds 1977 vormt het Kwartet de basis van de Kamermuziekconcerten, waarbij dan aanvulling plaatsvindt met piano, zang, strijk- of blaasinstrumenten. In deze Series, later "Curacao Camerata" gedoopt, werden de afgelopen jaren zeer interessante concerten gegeven welke zich vooral door de geraffineerde programmering - van barok tot hypermodern - in een grote

zie verder p. 5

belangstelling mochten verheugen. Graag geziene buitenlandse musici zoals Lorraine Haddad klarinet, Ellen Sherman hobo, Raymundo Diaz hoorn, George Demarest trompet, Myrna Moreno mezzosopraan en laatstelijk Claudio Muskus bariton traden hierbij als gastspelers op.

Programma

Het programma van 14 april opent met Due Canzoni per sonar a quattro van de Italiaanse componist Giovanni Gabrieli (1557-1613). Dan volgt het "Glorification" uit Festive Moods van de Rus Anatol Lyadov (1855-1914), een kort werk opgedragen aan Belaieff.

De hoofdschotel is het schitterende werk voor strijkkwartet van Joseph Haydn welke deze componeerde in 1785 op commissie van een Spaanse priester in Cadiz, Marqués Valde-Inigo, met als titel "Musica Instrumentale Sopra le sette ultime Parole del nostro Redemtor in Croce o siene Sette Sonate con un Introduzione ed al Fin un Tere-moto", in het Nederlands bekend als "De Zeven Laatste Woorden van Christus".

Het geheel bestaat uit een introductie, zeven sonates en een slotstuk "aardbeving", met ondertitels uit de bijbel. Toegangskarten voor dit paasconcert op zaterdag 14 april in de Fortkerk zijn verkrijgbaar bij Zuikertuintje en op telefoon 75075.

Amigoe

DONDERDAG 29 MAART 1984

Expositie van Dineke v/d Geest

WILLEMSTAD— Dineke van de Geest heeft in april een expositie van schilder- en beeldhouwwerken in de Kunstacademie te Otrabanda. De opening van de expositie is zondag 1 april, tien uur 's morgens.

Amigoe

WOENSDAG 28 MAART 1984

Bonaire oogst succes op Cartagena-festival

KRALENDIJK — Afgelopen week heeft de Bonaireaanse delegatie bestaande uit de dansgroep Kibrahacha, Tipico Bonairiano en een vertegenwoordiger van het Toeristenbureau een bezoek gebracht aan Cartagena in Colombia, waar namens de Antillen het derde muziekfestival van het Caribische gebied werd bijgewoond. Zoals gewoonlijk bleek het optreden van Kibrahacha weer uitstekend in de smaak te vallen en de kranten El Espectador, Heraldi en Caribi waren het unaniem eens, dat noch Brazilië, Colombia of Venezuela met hun groepen konden tippen aan de presta-

ties van Kibrahacha met hun tumba, mazurka en Simadan.

De groep werd ingeleid door Papy Cecilia die bovendien een uitleggaf aan het publiek over de betekenis van de diverse dansen. Opvallend was, dat de Spaanssprekende landen geen enkele informatie gaven over hetgeen gepresenteerd werd. De delegatie stond onder leiding van Luis de Palm van het Toeristenbureau, die wel enkele schoonheidsfoutjes constateerde maar in het algemeen zeer tevreden was over de reis en de organisatie. Aan dit derde muziekfestival namen 12 landen deel, onder wie Haiti, Jamaica en Monserat.

Amigoe

WOENSDAG 28 MAART 1984

In Nederland gemaakt voor Antillen

Tuturutu Kultural nieuwe radioprogramma

WILLEMSTAD— De Sticusa begint deze week met een maandelijks radio-programma "Tuturutu Kultural" op Curaçao, Bonaire en Aruba. Het programma wordt vanuit Nederland naar de Antillen verzonden, en is voortaan maandelijks te beluisteren via radio Currom Z-86, radio Carina op Aruba en PJB 2 Bos di Bonaire.

Het programma wordt gemaakt en gepresenteerd door een team van een drietal Antilliaanse redacteurs, Jenny de Lannoy, Norman de Palm en Marvis Victoria. De eindverantwoordelijkheid berust bij de Sticusa, met Donald Bleijeve, hoofd van de afdeling radio, als producer- eindredacteur. De technische realisatie komt tot stand in medewerking met de Radio Nederland Wereldomroep.

Naast informatie over culturele «highlights» in Nederland bevat het programma tevens delen over literatuur, theater, film, muziek, beeldende kunst en dergelijke, die van speciale betekenis zijn voor het Antilliaans luisterpubliek. Ook bevat het programma informatie over culture-

le activiteiten van Antillianen in Nederland. Het programma heeft een meertalige opzet; Nederlands, Papiamentu, Engels en eventueel Spaans worden naast elkaar gebruikt, al naar gelang de onderwerpen. De presentatie geschiedt wel geheel in het Papiamentu.

De inhoud van de programma's wordt zoveel mogelijk gevarieerd, interviews, discussies en mededelingen worden afgewisseld met muziek fragmenten. In de eerste aflevering wordt aandacht besteed aan onder andere het internationaal filmfestival van Rotterdam 1984, het in Haïti gesitueerde muziektheater-evenement "The Kingdom" dat onlangs door theatermensen van verschillende nationale herkomst in Amsterdam werd gerealiseerd; een tweetal Nederlandse toneelvoorstellingen: "Don Juan komt terug uit de oorlog" en "Ovamaltine" en de musicus-dichter Eric La Croes die ook speciaal voor dit programma de "jingle" componeerde en speelde.

WILLEMSTAD — De Nederlandse poppen- kunstenaar Aad Peters verzorgt twee voorstellingen op Curaçao. Morgen (vrijdag)avond om zeven uur in Cine Rio en zaterdagavond in Credit Union San Pedro (op Bandabou) ook om zeven uur. In beide gevallen is de toegangsprijs vijf gulden voor volwassenen en drie gulden voor kinderen.

Van de kunsten van Aad Peters zijn ook tv-programma's gemaakt die ingaande 3 april via TeleCuraçao worden uitgezonden om vijf voor zes 's avonds. Daar kunnen kinderen op reageren als zij een briefje schrijven aan tante Shareen via postbus 3073 op Curaçao. De heer Peters is met deze voorstellingen al een week op Aruba en twee dagen op Bonaire geweest. Hij heeft al opgetreden in Engeland en is op weg naar India, Pakistan en Nepal.

Zijn spreuk is dat de poppenkast een creatieve manier is om kinderen en ouders iets van het leven bij te brengen.

Piano-recital Ilan Rogoff

ORANJESTAD — Op zaterdag 14 april geeft de in Israël geboren pianist, Ilan Rogoff, een concert in Cas de Cultura. Vorig jaar gaf hij al een concert op Aruba voor de Kunstkring en wel in het Concorde Hotel.

De reputatie van Ilan Rogoff ligt voornamelijk op het gebied van de romantische muziek. Zijn piano-studies werden begeleid door virtuozen van de Russische school: Koral Klein en Stefan Askenase en die van de Duitse school: Leonard Shure en Claudio Arrau. Zijn eigen, heel persoonlijke stijl is een samenvloeiing van deze twee tradities. Zijn belangstelling voor de romantische muziek leidde tot een

Zie verder p. 7

goe berichtte in haar Kerst-editie van vorig jaar onder "Graven naar de lotgevallen van de verzets-strijder Boy Ecury" over de film die producer Ted Schouten — een neef van Boy — met TeleAruba's cameraman Leo Vrolijk gemaakt heeft. De vervaardiging van deze documentaire van Boy Ecury — in november van dit jaar is het veertig jaar geleden dat hij door de Duitsers werd doodgeschoten — werd mogelijk gemaakt door Sticusa en de directie van TeleAruba. De heer Wil van der Meyden van de Wereldomroep was in deze copartner van Ted Schouten.

De documentaire brengt enige interviews met personen die Boy tot vlak voor zijn dood gekend hebben. In deze documentaire hoopt Ted Schouten een antwoord te kunnen geven op de vraag waarom een Arubaan die in Nederland gaat studeren, zich inzette voor het verzet in Nederland. Het heeft maanden gekost om in Nederland, op Curaçao en Aruba de vele gegevens bijeen te krijgen. Al het materiaal dat gebruikt werd, is authentiek waarbij ook de plaats wordt getoond waar Boy door de Duitsers werd doodgeschoten. Met deze uitzending — morgenavond tien uur in het programma van Cultuur en Opvoeding, wil TeleAruba hulde brengen en de gemeenschap meer laten weten van haar oorlogsheld Boy Ecury.

Boy Ecury-film morgen avond bij Tele-Aruba

ORANJESTAD — Voor TeleAruba wordt morgenavond (donderdag) om tien uur de documentaire film over Boy Ecury vertoond.

Het wordt voor TeleAruba een première van een film over de Arubaanse oorlogsheld uit de Tweede Wereldoorlog. De Ami-

Bakhuis-studie: 60% houdt van leguanenvlees

Carmabi prioriteit onderzoek van bedreigde natuurelementen

WILLEMSTAD — Prioriteit krijgen onderzoeken met betrekking tot het beheer van potentieel bedreigde inheemse natuurelementen en -gemeenschappen. Zo stelt het Carmabi vast in zijn jaarverslag over 1983.

Een goed beheer zal namelijk niet alleen ten goede komen aan het behoud van deze natuurelementen voor het nageslacht, maar uiteindelijk ook aan een rationele exploitatie ervan ten behoeve van consumptie en recreatie en strookt daarom met de wensen van de Antilliaanse overheid, zo stelt het Caribisch Marien Biologisch Instituut (Carmabi) vast.

Het maritieme onderzoek zal zich daarom vooral richten op de aspecten welke een bijdrage kunnen leveren aan het in stand houden van de onderwaterparken ten behoeve van recreatie en aan het tegengaan van verstoringen welke een rationele exploitatie van in de koraalrifgemeenschappen voorkomende mariene organismen negatief beantwoorden. Het onderzoek op het land zal zich vooral richten op herbivoren zoals herten, leguanen, papegaaien, omdat er een ongecontroleerde jacht op hen is. Aldus het Carmabi.

Ten aanzien van de leguaan

wordt melding gemaakt van de publicatie van dr. W. L. Bakhuis over dit dier. Zijn onderzoek bracht aan het licht dat de Curaçoise leguaan geboren wordt en vruchtbaar wordt met een kleinere lichaamslengte dan in andere landen. Elders zijn de mannetjes beduidend groter dan de vrouwtjes, maar dat kon op Curaçao niet worden aangetoond. De op Curaçao geboren dieren worden niet groter dan 33 centimeter, zonder staart, in tegenstelling tot leguanen elders welke 55 cm lang worden. Dit hangt waarschijnlijk samen met het klimaat. Dr. Bakhuis, aldus het Carmabi rondde zijn onderzoekproject naar de Sociaal-economische betekenis van de leguaan voor de Curaçoaenaar af met het rapport De betekenis van de leguaan als voedsel op Curaçao. Bij zijn onderzoek waren 374 inwoners van Curaçao betrokken van vijftien jaar en ouder. Bijna zestig procent van de ondervraagden bleek leguane-

vlees te eten; het percentage mannen dat het graag lust is bijna het dubbele van dat van de vrouwen. De vraag naar leguanevlees is groter dan het aanbod, omdat men het dier graag levend vangt. Ruim tachtig procent heeft geen bezwaar leguanen te kopen.

Trudy van Ingen heeft een studie gemaakt van de mogelijkheid om leguanen op grotere schaal in gevangenschap te houden. Carmabi had op dit gebied al ervaring opgedaan. Bij haar onderzoek ging het vooral om de invloed van het aantal schuilplaatsen op de onderlinge tolerantie van vooral de mannelijke dieren. Er bleek geen relatie te bestaan tussen het aantal schuilplaatsen en de frequentie van de gevechten. De aanwezigheid van een dominant mannetje (een tiran) bleek het aantal gevechten te doen verlagen. Het grootste mannetje verovert uiteindelijk de rol van tiran. De schuilplaatsen werden door alle dieren be-

AMIGOE

31/3-84

Oprichting strekking Pegasaya

Garantie continue toneel-activiteiten

WILLEMSTAD — Om continuïteit te garanderen in de activiteiten op toneelgebied van de groep Pegasaya is overgegaan tot de oprichting van de Fundashon Arte i Drama Pegasaya.

De toneelgroep Pegasaya is in 1979 in Nederland opgericht door Laura Quast en Guus de Sain samen met onder anderen Greta Trappenberg en Riley Bregieta. Hun eerste productie betrof "Bai pa bini bek?", een stuk handelend over de problematiek van Antillianen in Nederland. Op Curaçao gaf Pegasaya diverse workshops, organiseerde een toneel-toernee in Papiamentu naar Nederland met "Anochi

Largu" en Antilliaanse volksverhalen en presenteerde verleden jaar de een-acters "Lanta" en "Sushi".

Eind vorig jaar begonnen de leden van Pegasaya te praten over mogelijkheden om meer continuïteit in plannen en projecten aan te brengen. Dat resulteerde in de oprichting van de stichting die zich ten doel stelt het bevorderen van de kunst, vooral de dramatische kunst. Dat wordt gedaan door de eigen toneel-activiteiten voort te zetten, het houden van voorstellingen in samenwerking met ande-

vervolg 2.0.2.

vervolg

Piano-recital

contract met de BBC voor een serie over het leven van George Sand en zijn recente opname van Fantasia kreeg grote bijval en werd gekozen tot de beste van het jaar door Record and Recordings.

In november dit jaar moet hij in Wenen de premier presenteren van het piano-concert van Ivan Erod, dat hij ook in de rest van Europa zal presenteren. Jaarlijks geeft hij concerten in Noord- en Zuid-Amerika en vele Europese steden. Het concert op 14 april in Cas di Cultura begint om half negen.

Boy Ecury tot leven gebracht

ORANJESTAD — In het programma "Nos Tera" was gisteravond voor TeleAruba de première van de documentaire "Boy". Een film over het leven van de Arubaanse oorlogs- held Boy Ecury, die velen alleen maar kennen van zijn beeld op het Boy Ecury-plein in Oranjestad. Over de laatste weken van zijn leven — nu veertig jaar geleden — toen hij door de Duitsers werd opgepakt en als verzets- strijder op de Waalsdorper- vlakte werd doodgeschoten, was weinig bekend.

De documentaire Boy was voor de "oude garde", vooral wat zijn jeugd jaren op Aruba betreft — mede toegelicht door de bejaarde Carmen Gonzalez, zijn broer Nick, met wie Boy ook naar Nederland ging, zijn zuster Nydia op Curaçao en broer Doe in Nederland, een beeld van oud- Aruba. Voor iedereen was Boy in Nederland en Boy in het verzet een geheel nieuw beeld, dat dankzij de inzet van zijn neef Ted Schouten met cameraman Leo Vrolijk in een do-

cumentaire werd vastgelegd.

Producer Ted Schouten heeft met deze documentaire de vraag willen beantwoorden wat een Arubaan, die in Nederland ging studeren, bezield om deel te nemen aan het verzet tegen de bezetters. Ted is daar wonderwel in geslaagd door juist gesprekken te brengen met mensen die Boy — vooral in zijn laatste maanden — zo van nabij gekend hebben. De familie Moerenburg van de Bredasche- weg in Tilburg, waar Boy vele jaren woonde nadat hij van kostschool Saint Louis in Oudenbosch verder ging studeren. De familie Tirso Sprockel- Dudar, waar Boy in Tilburg vele malen op bezoek kwam en steeds weer gastvrij onderdak vond. Zijn vriendin Kitty van Huygevoort in Breda, die zelf ook actief in het verzet zat, zijn strijdmakkers in het verzet in Den Haag K. van Dongen en A. Brantenaar in Rotterdam, die Max — zoals de verzetnaam van Boy luidde — tot de laatste uren van zijn leven meemaakten nadat hij tezamen met Boy bij het uitgaan van de kerk door de Duitsers was opgepakt en bij een standrecht ter dood veroordeeld.

Tirso Sprockel benadrukte de moeilijke tijden die in de oorlogsjaren de Antillianen in Nederland doormaakten omdat de banden met de Antillen verbroken waren. De heer Moerenburg vertelde hoe Boy steeds weer op kon vliegen als iemand maar vriendelijk tegen de Duitsers was. Hij vertelde ook van zijn vriendschap en contacten met Luis de Lannoy uit Curaçao, die eveneens in het verzet actief was en voor wie Boy als een soort bodyguard fingerde.

Uit al de gesprekken die Ted Schouten in Nederland voerde, kwam duidelijk naar voren dat Boy geen onrecht dulde en dat hij evenals zoveel Nederlanders in verzet kwam tegen het optreden van de Duitsers. De heer Van Dongen wees erop dat Boy en hij gemeen hadden dat zij tegen discriminatie waren, tegen de

bezetter en ook wel een beetje van avontuur hielden. Wat Van Dongen steeds weer opviel, was het geloof dat Boy in zijn Aruba had. Hij was gek op Aruba.

Zijn vriendin Kitty Huygevoort benadrukte nog eens dat er geen sprake was dat het verzet een avontuur of spel was. We wisten wat we deden en wat de gevolgen zouden zijn. De heer Brantenaar vertelt in deze documentaire over de laatste uren van Boy, zijn liefde voor zijn ouders, hoe hij verklaarde met een glimlach te zullen sterven.

Tot slot van de documentaire brengt Ted Schouten opnamen van het overbrengen van het stoffelijk overschot van Boy op 14 maart 1947 vanuit Amersfoort naar Aruba, waar het op 29 april met militaire eer ter aarde werd besteld.

Een indrukwekkende en goed verzorgde documentaire die er zeker toe zal bijdragen dat er meer kennis en waardering komt voor een jongeman die zijn leven gaf tezamen met vele andere Nederlanders in de strijd tegen onderdrukking. Er zijn vele instanties die meegewerkt hebben aan totstandkoming van deze documentaire — Nederland Wereldomroep, Sticusa, Tele-Aruba enz. Zij verdienen daarvoor alle dank.

Vervolg to-
neel-activiteiten

ren, het organiseren van cursussen, lessen, exposities en workshops en het verstrekken van beurzen. Tevens wordt gehoopt meer leven in de toneelbrouwerij te brengen door jaarlijkse producties. Tevens wil de stichting bijstand van uiteenlopende aard bieden voor subsidies, fundraising en recettes.

Wat dit jaar betreft zijn er gevorderde plannen om het toneelstuk "Streetcar named desire" van Tennessee Williams zowel in het Papiamentu als het Nederlands op de planken te brengen.

In het bestuur van de stichting hebben zitting Federico Oduber (voorzitter), Laura Quast (secretaresse), Greta Trappenberg (penningmeesteresse) en de leden Norman Chumaceiro, Jacques Visser, John Devid en Guus de Sain. Als zakelijk coordinator treedt op Riley Bregieta.

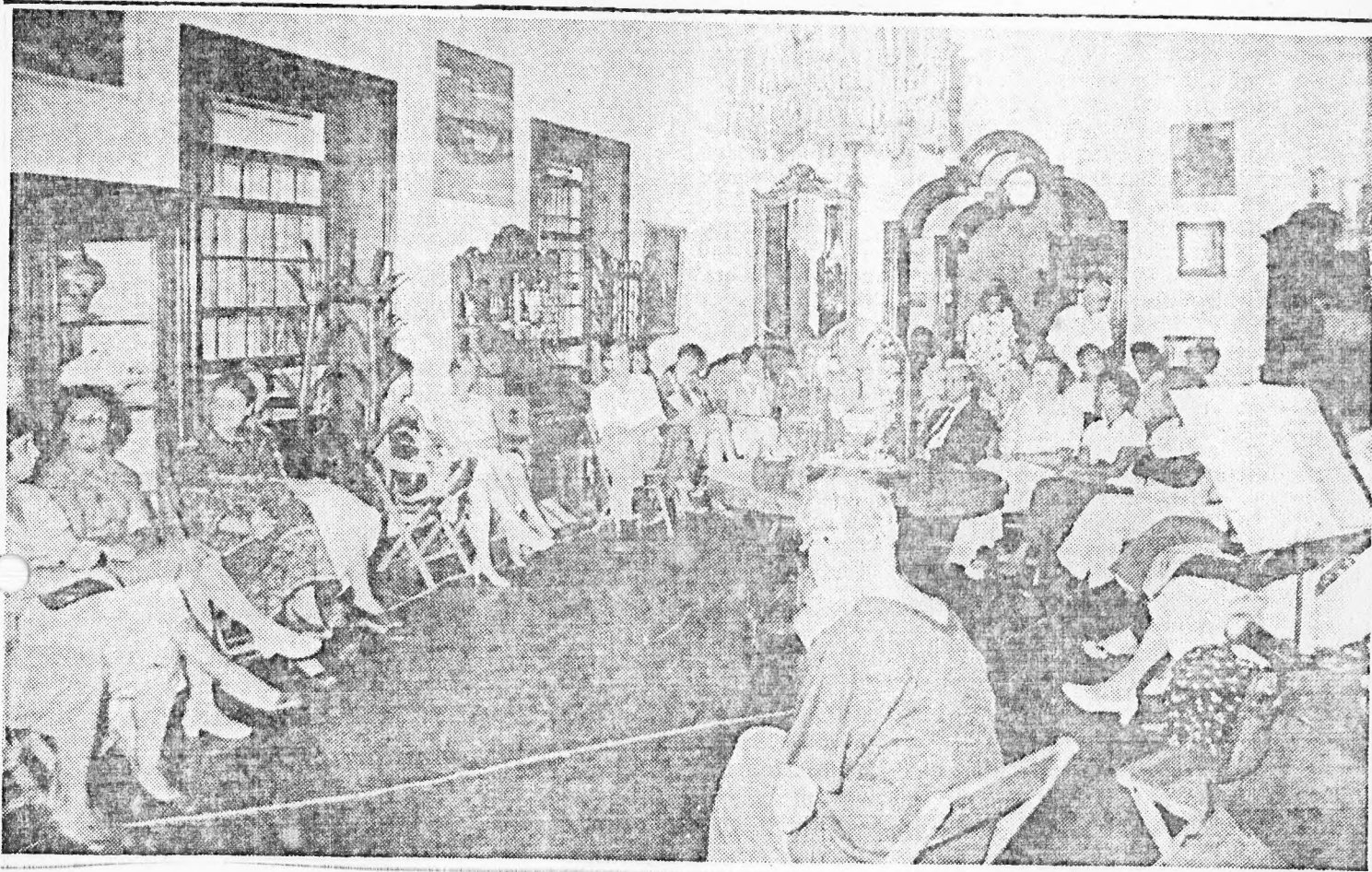
Amigoe

DONDERDAG 29 MAART 1984

Overleg Culturele Adviesraad

WILLEMSTAD— De overleg- commissie Culturele samenwerking in de Antillen vergadert deze dagen op Sint Maarten, om onder andere te komen tot instelling van een culturele adviesraad voor elk eilandgebied als

lees verder p. 9

vervolg Culturele Adviesraad

gesprekspartner met het eilands- bestuur. In dat kader is gedeputeerde van Cultuur ing Willie Franco, als lid van de commissie naar Sint Maarten gereisd, met de heren Frank Rozendal hoofd van dienst Onderwijs en Cultuur en Pacheco Domacassé, hoofd van de sectie Cultuur als zijn adviseurs.

Bij de vergadering op Sint Maarten komen ook aan bod de eventuele deelname van de Antillen aan de viering van "Het jaar van de Jeugd" dat door de UNESCO voor 1985 uitgeroepen is, de monumenten- zorg en een concept voor samenwerking en subsidie- contracten. De vergadering van de commissie is tot 31 maart.

WILLEMSTAD -- Gisteravond 30 maart vond er een zeer geslaagde "Donateursavond" plaats in het Curaçaos Museum. Voor deze gelegenheid was de klassieke Zaal feeriek verlicht met kaarsen. De prachtige muzikale omlijsting door het echtpaar Landheer gaf het geheel een bijzonder stemmige sfeer, in de trant van "Curaçao van toen". Het museum leent zich bijzonder goed voor deze gelegenheden. De akoestiek is bijzonder goed, en de entourage smaakvol.

Op de foto ziet U midden in Zijne Excellentie Gouverneur Prof. dr. René Römer, die vergezeld werd door zijn charmante echtgenote.

Z . o . z .

WILLEMSTAD - Dit is het nieuwe bestuur, de "Raad van Regenten" van de Stichting het Curaçaos Museum, die gisteravond een zeer bijzondere "Donateursavond" hield in zeer informele sfeer.

Van links naar rechts: Mej. Maritza Eustatia, secretaris; de heer Raymundo Goeloe, Onder-voorzitter; Mevr. Lucilla Engels, conservatrice; de heer Antoine Gheering, regent; mevr. Jiske Bredero notuliste; de heer R. Schotborgh, voorzitter; mevr. M. Smeets-Muskus, regentesse; dr. Maur Engels, regent; mevr. M. Voges, regentesse en de heer P. Heere, penningmeester. De heer mr. ing. Jacky Voges, regent was helaas verhinderd. De regenten hielden bij deze gelegenheid toespraken omtrent hun taken en hun nieuwe toekomstplannen voor deze Stichting om onze bevolking nauwer te betrekken bij ons "eigen" kunstbezit en het publiek meer "kunstminded" te maken.